

TUCHTCOLLEGE VOOR DE KYNOLOGIE IN HOGER BEROEP

Zaaknummer: 20-046

Datum uitspraak: 30 mei 2022

Uitspraak op het hoger beroep van:

XXXXXX

wonende te XXXXXX

verschenen in persoon

hierna te noemen: **appellante**

en

De vereniging naar Nederlands recht

**Vereniging Raad van Beheer op Kynologisch
Gebied in Nederland**

gevestigd en kantoorhoudende te Amsterdam

gemachtigde: mevrouw mr. D. Dokkum

hierna te noemen: **verweerster**

1. Het verloop van de procedure

- 1.1. Bij uitspraak van het Tuchtcollege in eerste aanleg van 17 juni 2021 heeft het Tuchtcollege in eerste aanleg de aan appellante verweten gedragingen bewezen verklaard en appellante daarvoor strafbaar geacht. Aan appellante is een geldboete opgelegd van € 1000,00, alsmede een onvoorwaardelijke diskwalificatie voor een periode van 12 maanden. Voorts heeft het tuchtcollege in eerste aanleg bepaald dat de FCI en VDH op grond van artikel 68 Procesreglement van het Kynologisch Reglement op de hoogte van de uitspraak moeten worden gebracht.

- 1.2. Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief van 13 juli 2021 op nader in te dienen gronden hoger beroep ingesteld. Bij mail van 11 augustus 2021 heeft appellante de gronden van het hoger beroep ingediend.
- 1.3. Mevrouw mr. D Dokkum heeft namens de Raad van Beheer gereageerd op het hoger beroep en de gronden daarvan.
- 1.4. Het Tuchtcollege in hoger beroep heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 maart 2022, alwaar appellante is verschenen. Namens verweester is verschenen mevrouw mr. D. Dokkum. Na de hoorzitting is bepaald dat uitspraak zal worden gedaan.

2. De omschrijving van het verweten gedrag in eerste aanleg

2.1. Appellante wordt de volgende gedraging verweten:

Dat zij op meerdere momenten bij het doen van aanvraag-, aanmeldings, aangiften/of inschrijvingsprocedures, zoals vastgelegd in het Kynologisch Reglement, onjuiste gegevens heeft verstrekt, door niet haar feitelijke woonadres op te geven bij het doen van dek- en geboorteaangiften, alsmede bij het invullen van de registratieformulieren. Appellante woonde reeds enkele jaren (waarschijnlijk sinds 2009) in XXXXXX, terwijl zij een Nederlands adres XXXXXX heeft opgegeven.

3. De standpunten van appellante en verweerder in hoger beroep

3.1. Standpunt appellante

- 3.1.1. Appellante erkent dat ze in de genoemde periode het Nederlands adres heeft opgegeven terwijl dat adres in die periode niet haar hoofdverblijf was. Ook erkent appellante dat nestjes die in Duitsland zijn geboren in Nederland werden geregistreerd.

Appellante heeft aangevoerd dat zij tot december 2019 in de veronderstelling verkeerde dat wat ze deed geoorloofd was. Ze woonde grotendeels bij haar man in Duitsland maar had ook een appartement in Nederland. De woning in

XXXXXX bestaat uit zes appartementen. Eén van die appartementen hield appellante voor eigen gebruik. Appellante verbleef regelmatig op dat adres in Nederland. Ze pendelde voortdurend heen en weer tussen de adressen in Nederland en Duitsland. Sommige nestjes die appellante in de verweten periode heeft laten registreren zijn in Nederland geboren.

In december 2019 moest appellante aan de Raad van Beheer aantonen wat haar woonadres was. Ze heeft toen gezegd dat ze in Duitsland woont maar dat ze wegens omstandigheden ook veel op het Nederlandse adres verblijft. Appellante kreeg in dat gesprek te horen dat als appellante in Duitsland haar hoofdverblijf heeft ze ook in Duitsland stambomen moet aanvragen. Appellante zei dat ze nog wel stambomen kreeg voor het nest dat ze op dat moment had liggen maar dat ze toen meteen is gestopt met fokken om de kennel eerst te registreren in Duitsland.

3.1.2. Appellante kan zich vinden in de hoogte van de in eerste aanleg opgelegde straf, gezien de vele jaren dat ze zich onbewust niet aan de regels heeft gehouden. Appellante vindt het onbegrijpelijk dat dit hele proces zo lang duurt. In december 2019 werd appellante gebeld en werd haar gevraagd naar haar woonplaats. Bijna een jaar later werd een klacht ingediend bij het Tuchtcollege in eerste aanleg die op 17 juni 2021 uitspraak heeft gedaan en nu in maart 2022 nog een keer de zitting in hoger beroep.

Appellante is echter speciaal naar de mondelinge behandeling gekomen omdat het haar steekt dat heel veel fokkers in Duitsland wonen en fokken en de honden in Nederland laten registreren. Iedereen weet dat, ook de chippers zijn hiervan op de hoogte maar niemand die er wat van zegt. Er is zelfs zonder problemen in een camper met Duits kenteken gechipt. Appellante is van mening dat het niet rechtvaardig is dat er tegen haar en haar zoon is opgetreden terwijl tegen al die andere fokkers niet wordt opgetreden. Appellante vindt het onbegrijpelijk dat de Raad van Beheer niet standaard alle fokkers verplicht om bewijzen over te leggen dat ze daadwerkelijk in Nederland wonen.

3.1.3 Appellante heeft ter zitting verteld dat de kennel nu in Duitsland staat geregistreerd en dat ze daar inmiddels 1 nestje heeft gefokt.

3.2. Standpunt verweerster

3.2.1. Verweerster heeft het Tuchtcollege in hoger beroep verzocht om de uitspraak van het Tuchtcollege in eerste aanleg te bekrachtigen.

3.2.2. Ter zitting heeft verweerster aangevoerd dat ze zich niet kan voorstellen dat de chippers op de hoogte zijn van het feit dat nestjes die worden gechipt in Duitsland zijn gefokt. De chippers weten dat het niet is toegestaan en als ze een vermoeden hebben dat de fokker in Duitsland woont en fokt zijn ze verplicht dit te melden bij de Raad van Beheer. Gezien het feit dat er nooit een melding is gedaan stelt de Raad van Beheer zich op het standpunt dat de chippers het niet hebben geweten. Zodra er een vermoeden bestaat dat fokkers in Duitsland wonen wordt aan die fokkers gevraagd om een uittreksel uit de gemeentelijke basisadministratie over te leggen.

4. De beoordeling door het Tuchtcollege in hoger beroep

4.1. Bevoegdheid en ontvankelijkheid

4.1.1. Het Tuchtcollege is bevoegd in deze zaak te oordelen omdat appellante ten tijde van het haar verweten gedrag lid was van een vereniging, die is toegelaten tot het lidmaatschap van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland. Op grond van de statuten van die vereniging is appellante onderworpen aan de rechtsmacht van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland. Bovendien is het Tuchtcollege bevoegd in deze zaak te oordelen omdat door appellante bij de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland, een dekaangifte en/of een geboorteaangifte is ingediend waarmee appellante de rechtsmacht van de Raad van Beheer en de werking van het Kynologisch Reglement aanvaardt vanaf het moment van de dekking en/of de geboorte waarvoor de aangifte is gedaan (artikel 111.20 Kynologisch Reglement). Het Tuchtcollege is naast bovenstaande gronden ook bevoegd nu de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland appellante op haar verzoek het recht heeft verleend op het voeren van een kennelnaam. Deze kennelnaam voerde zij op het moment van het haar verweten gedrag waarvoor appellante is veroordeeld. Op grond van artikel III.46 van het Kynologisch Reglement is zij daarom onderworpen aan de rechtsmacht van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland.

4.1.2. Appellante heeft tijdig hoger beroep ingesteld en de gronden van het hoger beroep ingediend. Ook heeft appellante het verschuldigde griffierecht tijdig voldaan. Op grond van de

bepalingen in artikel 70 van het Procesreglement Tuchtrect als onderdeel van het Kynologisch Reglement (oud) van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland is appellante ook ontvankelijk in haar beroep.

4.2. Het verweten gedrag

4.2.1 Appellante heeft het verweten gedrag bekend, welke bekentenis tot het bewijs heeft gebezigd. Het Tuchtcollege in hoger beroep is dan ook van oordeel dat appellante artikel VI.11 lid 1 van het Kynologisch Reglement (geldig vanaf 1 juli 2020) heeft overtreden, alsmede artikel 18 van de FCI International Breeding Rules en daar strafbaar voor is.

5. Bewezenverklaring

5.1. Op grond van de feiten en omstandigheden die zijn vervat in de hierna genoemde bewijsmiddelen in onderling verband en samenhang, komt het Tuchtcollege in hoger beroep tot het oordeel dat bewezen is dat appellante de verweten gedraging in de genoemde periode heeft begaan en dat deze gedraging gekwalificeerd kan worden als een tuchtrechtelijk vergrijp.

6. Bewijsmiddelen

6.1. Nu appellante het ten laste gelegde feit heeft bekend en door of namens haar geen vrijspraak is bepleit, volstaat het Tuchtcollege in hoger beroep met de navolgende opsomming van de bewijsmiddelen, als bedoeld in art. 64 lid 5 juncto art. 69 lid 3 van het Procesreglement Tuchtrect:

1. de bekende verklaring van appellante zoals afgelegd ter zitting in hoger beroep op 24 maart 2022;
2. de verklaring van appellante in het beroepschrift d.d. 11 augustus 2021;
3. de verklaring van appellante in het verweerschrift d.d. 27 september 2020 in eerste aanleg.

7. Strafbaarheid van het bewezenverklaarde

- 7.1. Er is niet gebleken van omstandigheden die de strafbaarheid van het bewezenverklaarde uitsluiten, zodat dit strafbaar is.
- 7.2. Het bewezenverklaarde levert het volgende tuchtrechtelijk vergrijp op:
Appellante heeft op meerdere momenten bij het doen van aanvraag-, aanmeldings, aangifte- en/of inschrijvingsprocedures, zoals vastgelegd in het Kynologisch Reglement, onjuiste gegevens verstrekt, door niet haar feitelijke woonadres op te geven bij het doen van dek- en geboorteaangiften, alsmede bij het invullen van de registratieformulieren. Appellante woonde reeds enkele jaren (waarschijnlijk sinds 2009) in XXXXXX (Duitsland), terwijl zij een Nederlands adres XXXXXX heeft opgegeven.

8. Strafbaarheid van appellante

- 8.1. Geen omstandigheid is aannemelijk geworden die de strafbaarheid van appellante ten aanzien van het bewezenverklaarde uitsluit, zodat appellante strafbaar is.
Dat veel fokkers in Duitsland wonen en de nestjes in Nederland laten registreren zoals appellante zonder daarvan enig bewijs over te leggen heeft gesteld, maakt de gedraging van appellante niet minder strafbaar. Van enig gedoogbeleid is niet gebleken en wordt door de Raad van Beheer ten stelligste ontkent.
Appellante heeft de gedragingen begaan en is daar strafbaar voor.

9. Oplegging straf of maatregel

- 9.1. Het Tuchtcollege heeft in hoger beroep de op te leggen straf bepaald op grond van de ernst van het feit en de omstandigheden waaronder dit is begaan en gelet op de persoon en draagkracht van appellante en het tijdsverloop van de procedure. Het Tuchtcollege in hoger beroep heeft daarbij in het bijzonder het volgende in ogenschouw genomen:
- 9.2. Het Tuchtcollege in hoger beroep acht de gedragingen vanwege het feit dat appellante meermaals heeft verzuimd om haar feitelijke hoofdverblijf in Duitsland op te geven en met de jonge honden naar Nederland kwam om te laten chippen als ernstig. Appellante is een ervaren fokker van honden waardoor zij aldus beter had behoren te weten en acht had moeten slaan op de op haar van toepassing zijnde

regelgeving van de Raad van Beheer voor de Kynologie. Anderzijds heeft appellante ter zitting duidelijk aangegeven dat zij meteen is gestopt met deze handelswijze op het moment dat appellante te horen kreeg dat deze gedraging niet is toegestaan en dat haar kennel inmiddels in Duitsland staat geregistreerd en niet meer in Nederland. Het Tuchtcollege in hoger beroep is van oordeel dat langer laten voortduren van de opgelegde diskwalificatie gezien deze omstandigheden geen enkel doel treft.

- 9.3. Gelet op het vorenstaande acht het Tuchtcollege in hoger beroep de navolgende straf passend en geboden.

10. De toepasselijke bepalingen

- 10.1. De beslissing berust op artikel VI.11 lid 1 van het Kynologisch Reglement en op artikel 18 FCI Internationaal Breeding Rules.

11. De beslissing

- 11.1 Het Tuchtcollege voor de Kynologie in hoger beroep:

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in hoger beroep kennis te nemen;
- verklaart appellante ontvankelijk in haar beroep;
- vernietigt de uitspraak van het Tuchtcollege in eerste aanleg van 17 juni 2021 doch uitsluitend voor wat betreft de strafoplegging van een onvoorwaardelijke diskwalificatie van 12 maanden en in zoverre opnieuw rechtdoende in hoger beroep:
legt appellante een tijdelijke diskwalificatie van haar persoon op voor een periode van 11 (elf) maanden, geheel onvoorwaardelijk, een en ander verminderd met de duur van de opgelegde tijdelijke diskwalificatie welke sinds de aanvang van tenuitvoerlegging per 17 juni 2022 inmiddels is verstreken;

Zaaknummer: 20-046

Datum uitspraak: 30 mei 2022

- bepaalt voorts dat op grond van artikel 68 Procesreglement van het Kynologisch Reglement dat de FCI en VDH van deze beslissing in hoger beroep op de hoogte moeten worden gebracht;
- bevestigt de bestreden uitspraak van het Tuchtcollege in eerste aanleg voor het overige.

Deze uitspraak is gewezen te Amsterdam op 30 mei 2022 door mevrouw mr. A.A. Jurgens-Boot, voorzitter, de heer A.E. Chatzakis, vice voorzitter, de heer R.A.J. Smits en de heer L.M.E. Verheugt, leden, in tegenwoordigheid van de heer H. Doornbusch, secretaris.

De heer mr. A.E. Chatzakis, de heer R.A.J. Smits en de heer L.M.E. Verheugt zijn buiten staat om deze uitspraak mede te ondertekenen.

De voorzitter,

De secretaris,

Mw mr. A.A. Jurgens-Boot

Dhr. H. Doornbusch